

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 ft — kr. Negyedévre 1 ft 50 kr.
Félévre 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytatásán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDEGÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekül árlengedés adatik.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: KÓRÓSI-NAGY-ÚTCA, 7. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 184. SZ.

Bélyegdíj minden beutalásért 30 kr.

Kecksemét, 1884. augusztus 15.

III.

Következnek az egyes hivatali osztályok, számszerint egyen.

Első a gazdasági osztály, mely a közvagyony, annak hasznosítása és értékesítése körül munkálkodik.

Egy tekintet a roppant területre, a melyen városunk javai elszórvva fekszenek, s a czélszerű kezelés, hasznosítás és jó felügyelet kiterjedt voltára, megértetheti mindenkivel, hogy ennek az osztálynak mi a teendője, s valóban el kell szomorodnia, hogy ha látja, mikép ez a nagy és kiválóan fontos munkák egyetlen tanácsnokra, egy fogalmazóra és írakra van bízva!

Ha ezen az állapoton segít az új szervezet, csak a város anyagi érdekeit mozdítja elő.

A második a pénzügyi osztály.

Ennek szervezetéhez csak annyiban látnók szükségét a hozzászólásnak, a mennyiben a szervezeti szabályok vonatkozó pontjai úgy lennének jövőre szabatosan alkotandók, hogy mindaz a munkahalmaz, mely a 44. §. pontjai alatt elősorolva van, ne a „pénzügyi és jogügyi osztály” gyűjtő neve alatt számláltsák el, hanem jelöltsék meg külön a pénzügyi és külön a jogügyi osztály hatásköre, vagyis ebből az osztályból legyen jövőre két önálló osztály, ha egyébrét nem, mert ennek a két osztálynak egy kalap alatt tartása előtérbe tolja a közmondást: két dudás nem fér meg egy csárdában.

Az adóügyi, vagyis a harmadik osztály szervezetére nem reflektálunk, s ezt megokoljuk azzal, hogy a gyakorlat ott mi kívánni valót sem mutat, legalább a mint mi értesítve vagyunk.

Annál több kívánni, illetőleg változtatni való van a negyedik osztálynál, melyet a nagy közönség rendőri osztály, illetve rendőrkapitányi hivatal néven ismer.

Ez az osztály a mostani szervezet szerint minden inkább, mint rendőrség, s valóban annak, ki ezt a hivatali osztályt a gyakorlatból ismeri s tudja,

hogy az ott előforduló ügykezelési hibákon túl, minden bajának a szervezeti szabályok az okozói, s nem akarja, hogy a közönség nagy érdekének szolgálatában ott működő egyének, — hogy úgy fejezzük ki magunkat, — erkölcsileg lehetetlenítenessenek, szívén kell viselni, hogy ez az osztály jövőre más-ként szerveztessék.

A rendőrkapitány hatósága, a beadványok számai szerint, annyi munkát ad a rendőrkapitányi hivatalnak, mely az árvaszéket oda nem számítva, az összes többi hivatalok ügykezelése alatt levő ügy számai felénel nagyobb, s míg itt a rendőrkapitányi hivatalban működik három egyén, addig amott a többi hivatali osztályokban akad dolga harminczháromnak is.

A főkapitány maga a kora reggeli óráktól a késő esteli órákig íróasztala mellett görnyed, hogy azt mit alantas közegeitől, sem a szervezeti szabályok, sem a méltányosság szerint nem kívánhat, hivatalos órákon túli állandó munkával pótolja, s ezen emberfeletti munkával érje utol mindazt, mit a nagy közönség tőle s hivatalától, a törvényhatóság pedig a szervezeti szabályok szerint várni jogosítja.

Az ilyen hivatali ügybuzgóság is azonban, mint maga az emberi élet, véget ér, s jogosult marad a kérdés, vajjon hasznot tesz-e a tisztviselő a felhozottól hasonló túlságos munkálkodással, avagy kárt?

Egyben mindenesetre hiba, abban tudniillik, hogy elvonja az íróasztal a rendőrkapitányt mindazon ügyek tisztaság és szabatos áttekintésétől, melyek hatósága alá utalvák s melyek egyenként is, összességükben pedig annyira fontosak, hogy a rendőrkapitány már akkor is nagy szolgálatot tesz a közönségnek, ha egyszerűen parancsol és ügyel, hogy mindenképp kiadott parancsai szerint történjenek, miből önként következik, hogy a rendőrkapitánytól senki nem kívánja, jónéven se veszi, hogy minden idejét íróasztalánál töltsse el.

Ezen persze úgy lehet segíteni, ha

a rendőri osztály hivatali személyzete megszorítottatik. Ez nem is kérdés, eddig is csak azért maradt el, mert a mostani osztályfőnök sokkal szerényebb, semhogy időközben személyszaporítás iránt teane jelentést, vagy kérelmezne.

Ezen kell segíteni, és pedig a szervezeti szabályok tüzetes átmozgásával.

Most a főkapitányon túl, a rendőri osztály személyzete áll: két alkapitányból, jegyző-, fogalmazó-, három írnök-, 4 csendbiztos-, egy börtönészből.

Elég sokan vannak, de ha rámutatunk, mikép az egyik alkapitány községi bíró, a másik a cselédügyek vezetője, a fogalmazót a kórházügyek tartják leköve, s félig, a halálesetek és hagyatékok felvételénél az árvaszéki létszámba tartozik: a gyermek is beláthatja, hogy a tulajdonképeni rendőri ügyek csak a főkapitányra s a jegyzőre neheznek, amennyiben ez utóbbinak az iparügyek, szegényügy és egy igen kiterjedt correspondentián túl marad ideje, vagy nyer megbízatást rendőri ügyek intézésére is.

Az iroda helyzete pedig egészen szánalomra méltó.

A három írnök közül ugyanis egy a katonai ügyeket vezeti, s ez nemcsak őt foglalja el egészen, de még a mellé adott díjnak is ritkán fogható meg egyéb dolgok elintézésére.

A két írnök közül az egyik sűrűn nyert hivatalos megbízatásokon kívül az előadói könyv rendbentartásával foglalkozik, megmaradt ideje pedig felmegy a marháselevelek kiadványozására, melyet másik írnökársával az év legnagyobb részében naphosszant eszközöl.

Ugyanezen két írnök egyike igató, kiadó és irattárnok egy személyben, s bár nagy szorgalommal, odaadással és egész idejének feláldozásával buzgón teljesíti kötelességét, mégis megcsúsz rajta, hogy a folyóügyek beiktatását nem győzi az napon elintézni, melyen a beadványok megérkeznek.

Másolások, végzések, tisztázások leírására ismét csak egy díjnak jut,

ki a legjobb akarat mellett sem képes azt azon gyorsasággal végrehajtani, mit a hivataltól az ügyrend joggal megkövetelhetne.

A cselédügy, toloncz- és más ügyek szinte rok dologt adnak az írodának, úgy hogy a ki rendes irodát látott más hivataloknál, nem tudja egyelőre elhatározni, azon tűnődjék-e, hogy két-három ember annyiféle dolgot hogyan teljesíthet pontosan, vagy azon, hogy mindenik össze nem roskad, vagy el nem szökik a dolog elől.

A csendbiztosoknak megvan a maguk külön teendőjük, de irásban ezek egyike sem levén eléggé jártas, utánnok a jegyzőnek szerfelett sok dolga akad még, úgy hogy a biztosok maguk saját dolgaikat is csak félig végzik el.

Igy van az őrmester is.

Szükséges ezeknél fogva, hogy a szervezeti szabályok itt, a legnagyobb mérvű változásokon vitessenek által.

Először is rendőrség éjjeli szolgálat nélkül ma már nem képzelhető. A szabályt tehát akkép kell alkotni, hogy a szerént, az egyes tisztviselők hitaloskodása a közrend érdekében éjjeli szolgálatra is biztosítsassék.

A főkapitány mellé rendőri ügyek vezetésére is kell egy alkapitány, s kell egy vagy két jegyző, vagy fogalmazó.

Kiváltképpen pedig szükséges, hogy a rendőrkapitányi hivatal, a sok koloncz munkától jövőre megkíméltsessék.

Ez elérhető lesz azáltal, ha a cselédhivatal felállíttatik, s annak vezetése önálló cselédhivatalra bízatik. Továbbá azáltal, ha a marháselevelek kiadására külön írnökök lesznek kiküldve, kik a marháselevelekért szedett díjakból fizetve, külön a város pénztárára nehezű kiadásokat nem okoznak.

Egy írnök aztán megfelellhet az igatás és kiadás tisztének az irattározással, a másik pedig a folyó irodai munkákon túl az időszaki nem csekély munkálatokat is utólrhatja.

Nagyjában ezek, miket a szervezeti szabályok alkotására hivatot bizottság

TÁRCZA

A haldokló ifjú.

És a kebel még lázasan dobog,
Fátyolozott a fénylő szem immár;
Még intogtetnek a lankadt karok,
A haló ifjú bucsúzásra vár!
Langyos szellő száll be nyílt ablakán
És a kedves tavasz felől susog,
Jól tudja a szegény beteg ifjú
Hogy holnap már sirján susogni fog.
„Zöld a mező . . . daltelt a rengeteg
És lombosultak mind a bérczi fák”.
Sohajtvá szól a szenvedő beteg:
„En meghalok . . . Isten veled világ!”

Egy könnyű pereg le halvány arczaín,
Bús érzés és sohaj kísérik azt,
Ólébe zárva minden földi kin,
Melyre csak a halál nyújthat vigaszt.
Nyílt ablaka szép kis kertjére néz,
Kertjében oly szép mindenik virág;
Ott a tavasz bájjakra hájt tetéz,
Kiesiny dalnokkal telve minden ág.
Nem vonzák már őt földi érzetek
Szívén egy titkos féreg foga rág —
Sohajtvá szól a szenvedő beteg:
„En meghalok . . . Isten veled világ!”

Kelblének legmélyebb rejtekén,
Pusztitva dúl egy fájo érzelem.
„Mikor jó vissza a kedves ara?
Avagy talán . . . ? Oh kínos sejtélem!”
Egy kis madár kün zengi bús dalát,
Oly bús e dal; miként ha mondaná:
Ne várd ifjú szerelmed csillagát,
Ne várd, ne várd, letúnt . . . a föld alá!
Megérti mit a kis madár zeneg,
A fájdalom legfelsőbb fokra hág;
Végőst sohajt a haldokló beteg:
En meghalok . . . Isten veled világ.
Füvéssey Imre.

London a föld alatt.

Az olvasó, ki személyes tapasztalatból még nem ismeri Anglia fővárosát, a czim láttára elgondolkodik, milyen lehet az, s a nagy világváros mely részét kelljen alatta érteni?

En, ki e sorokat írom, magam sem voltam Londonban s magamról tudom, ki még hozzá nagyon nem is szoktam semminek se csudálkozni, hogy 10 olvasó közül 9-nek megvilan a kérdés agyában, melyet elől érintettem, azért egyenesen rátérek, hogy a czim alatt London földalatti vasúttal kell érteni.

Föld alatti vasút! No csak ez kellett még, ez támaszt ám csak sok kérdést egymás után, hiszen ma már kevés olvasó van, ki vasúti alagúton nem útazott át, s mindjárt tudja, hogy az más valami, olyan t. i.,

mely nagyszerűségben legalább is am akkora, hogy megérdemelje a figyelmet minden érdemes olvasótól, kinek e lap kezébe akad.

De mielőtt leírán ezt a csudát, hadd feleljek meg először is arra a kérdésre, hogy én, ki mint fentebb öszintén beismerem, szinte nem láttam London s így annak földalatti vasúttját sem, hogyan merek oly czikk megírására fogni, melynek tárgyát nem ismerem?

Van nekem egy jórával s általam nagyra becsült jó ismerősöm, mondhatnám jóbarátom, ki nem egyszer mulattatott engem séta és kártyázás közben olyan dolgokkal, miket sok okos ember meg se hallgatott volna, ha egyébrét nem, már csak azért sem, mert ő sohasem azért beszél, hogy hallgassák s nem igényli, hogy őt mindenki valamely széles ismeretkörű világlátót férfinak tartsa.

En is csak úgy szoktam ellesni ismereteit. Ez a czikkekre is ilyen esellett valami. De menjünk a dologra.

London a világ legnagyobb városa s népességének forgalma a különféle fizetek körében már évtizedekkel ezelőtt oly nagy volt, hogy azt az addig szokásban volt forgalmi eszközökkel, omnibuszokkal, bérkocsikkal, lóvasúttal, helyi vasút és gőzhajóval ellátni, lehetetlen volt.

Furfangos angol észszel kitalálták tehát, hogy csináljanak vasúttakat a föld alatt. S hogy a hallatlan gondolatot tett követte, annak száz oka volt, hogy többet ne említsék, legfőbb oka az volt, mert kellett. Tehát a

legnagyobb úr a „Muszáj” parancsolt, s hogy máshol nem parancsolhatta mint a föld alatt, ennek a száz oka közül az első megint csak olyan „muszáj” forma volt. Ugyanis a föld színén egyetlen talpalatnyi tér sem állott már rendelkezésre, melyen vasúttat lehetett volna építeni.

Lementek tehát kénytelenségből a föld alá. Az első társaság 1859. évben alakult s a kinyert engedély után a gyakorlati esz angoloknak is nagy fejesőváltása közepett, megindult a képzelhető legóriásibb munka, melynek költségei, a föld színén épített legdrágább vasúttak költségeit is hásszorosan múlták felül, s a mint a megkezdett munka lépséről lépésre haladt, a csudákozók és kétkedők fejrúds serege akkép fogyatkozott. A kétkedőkből hívek lettek, a sok Saul mind Pállá változott.

Mikor már nem lehetett kételkedni a nagy mű létrejöttén, a Tamások kerekedtek felül, azt állították, hogy egy olyan nagy város alatt mint London, nem lehet kény és kedv szerint ázni véni, s ebben volt is valami, de azért e Tamások egyebet nem értek el, mint azt, hogy az építkezés költségesebb, de sikeresebb is lett.

Számítalan épületet ki kellett sajátítani és sokat oly pogány magas áron, hogy a bihetelenséggel határos. Patakokat, csatornákat másfél kelle vezetni, csöveket át-helyezni, más lyeneket gondosan kiferülni s a hires földalatti folyót, a Fleet ditch-et pedig forma szerént be kellett tömni egy vas-

figyelmébe ajánlani kötelességünknek tartottunk.

Nem köve-elünk csalhatatlanságot, de jó lélekkel mondjuk, a miket itt hiányoknak, tehát eltávoztatandóknak mondottunk, azokat a való tényállás megerősíti.

Az intéző körök vegyék fontolóra, ha megteszik kötelességüket, a város köziája nyer vele.

Mi egészen nyugodtan várjuk a munkálatait, melyet érdeme szerint annak idejében méltatni fogunk. K.

Értesítés

a magyar bortermelők országos szövetezete kecskeméti fiók-egyesületéről.

A bortermelésnek adandó lendület tekintetéből a kecskeméti városi gazdasági egyesület választmányja folyó augusztus hó 3-ik napján tartott ülésében megalkotta az országos szövetezete kecskeméti fiók-egyesületének alapszabály-tervezetét s ezzel alkalmat szerzett azon kedvezmények elnyerésére, melyek a magyar bortermelő országos szövetezete részéről Kecskeméten felállítandó borászati erjesztő- és elárusító-telep létrehozása által a bortermelőknek nyújthatnak.

Értesítésül azoknak, a kik e dolog iránt érdeklődnek, azon felvilágosítást adjuk, hogy a magyar bortermelő országos szövetezete, mely ennek az ügynek élre állt, magyar bortermelőkből alakult, s csak szőlőbirtokosokat fogad be tagjaik; és egyedül czélja a hazai bortermelés emelése, szőlőbirtokaink értékesítése, a mit hogy annál biztosabban elérhessen: több tagokat gyűjtve az ország különböző vidékein fiók-egyesületeket alakít, s azok részére borászati erjesztő- és elárusító-telepeket rendez, ezekhez képzett pinceszemeket küld, helyiséget alakít, hordókat és minden felszerelvényeket ad, hogy a tagok szőlőterméséből jól kiejersztek, egyminőségű borokat nagyobb mennyiségben előállíthasson, melyekkel a külföldi borvevőket is ide vonja; — mert a borkereskedők most mind oda sietnek, hol nagyobb mennyiségben találnak egyforma jó kiejert borokat, melyek sem a szőlő-fakadás és virágzások, sem a kánikulában újra el nem kezdők a forrást; — ilyen borokat pedig csak jól berendezett erjesztő-telepeken lehet előállítani, a hol ezek már novemberben minden seprőtől menten zavarogó tiszták lesznek, s távol vidékekre zavorodás nélkül szállíthatók.

Mint hogy pedig az ily erjesztő-telepek berendezése s fenntartása az országos szövetezetenek sok költségébe kerül: csakis ott állíthatnak fel, hol legalább 50 részvényre az országos szövetezetenek tagjaivá lesznek a szőlőbirtokosok, és egyszersmind 1000 hektoliter mustot, vagy ennek megfelelő 2000 méter-mázsza szőlőt beadnak az erjesztő-telepbe, melynek kiejersztéséért minden 100 liter után 25 kr. díj fizetetik, és egyszersmind az elő-áított kész bor eladási árából 5% elárusítási illeték ajánlatik.

Tudjuk mi azt, hogy ha valamely dolog létesítésénél pénzkérdés is fordul elő — mint itt is — mindjárt nehezebben megy az, de meg kell gondolni azt is, hogy kétezer méter-mázsza szőlő feldolgozásához mily nagy munkacéró, és mily nagy kiejersztel kell! — Hátha meg a hordókat, tágas helyiségeket, eszközöket, a további gondozást, fejtséket és a folytonos felügyeletet tekintjük, be kell is-

merni, hogy a 25 kr. kikötött erjesztésdíj és 5% elárusítási illeték sokallani nem lehet, mert ezek otthon is sokba kerülnek; a 100 fros részvényt pedig kedvezményképen 10 év alatti részletekben is lehet befizetni, s ekkor mint tökévegyon jövedelmet hajt az osztalék-bani részesülhetés által; és a midőn ezzel egyezsérő a helyi bortermelésnek emelvény, saját szőlőbirtokainkat értékesítjük, egyszerűen a hazai összes bortermelésnek is lendület adva, hazafüi kötelességünknek teszünk eleget.

Ezek folytán a kecskeméti városi gazdasági egyesület azon biztos reményben, miszerént e nagy kiterjedésű szőlőskertekkel bíró lakosság, belváta önanyagi hasznát és előnyét, a kinalkzó alkalmat tömegesen fogja felhasználni, a fentebb előadottak folytán e következő, aláírásra szánt pontozatokat nyilvánosságra hozza:

Pontozatok:

Melyek szerént alolítottak kötelezőleg kinyilatkoztatjuk:

1-ör. Hogy a magyar bortermelő országos szövetezete által kibocsátott 100 fros részvényből legalább egy részvényt egyénenként aláírunk, azt tíz év alatt tíz egyenlő részben, készpénzben vagy borértékben, az alapszabályok szerént befizetjük.

2-ör. A kecskeméti erjesztő-telephez, mely a magyar bortermelő országos szövetezete által fog berendeztetni, s annak fiók-egyletét képezendi, — évenként, tíz éven át, húsz hektoliter mustot, vagy annak megfelelő szőlőt, a szüretelés idején, erjesztés végett, egyénenként beszoállítatunk. Ezen kötelezettség reánk néve csak azon esetben szünik meg, ha termés hiányában, vagy bármely elemi csapás következtében, termésünk 20 hektoliter el nem éri.

3-ör. Az erjesztésre beadott borunk telepi kezeléséért, az erjesztés teljes befejeztével köteleztetünk hektoliterenként egyénenként 25 krt, és a bor becsértéséért 5% -járt kifizetni, s az esedékes borseprő 40% -járt átadni.

4-er. A kecskeméti erjesztő-telep, mint a magyar bortermelő országos szövetezete főegylete alapszabályainak magunkat alávetjük.

5-ör. Mindezen pontozatokat magunkra néve egyelőre kötelezőnek tartjuk és ismerjük el addig is, míg az azoknak értelmében mind az országos szövetezete, mind a kebelbeli fiók-egylet által szabályszerien kibocsátandó köteleztvény, kiki, saját személyére vonatkozólag egyenként aláírhatók, s azoknak sajátkezű aláírására s elfogadására magunkat egyelőre kötelezzük.

A szükséges aláírások elfogadására azonnal két iv bocsátatunk ki, melyek egyike egyleti pénztárnok Csörgői Imre úr kezébe, a másik pedig alolított egyleti jegyző kezébe tétetett le, kik is azokat bármikor a legnagyobb készséggel nyújtják át aláírás végett; egyenként mind két iv, a régi Póstásip-féle épületben levő gazdaságegyleti helyiségben kedden, pénteken és vasárnap reggeli 8—10 óráig, az aláírók rendelkezésére áll.

Tisztelet polgártársaink!

Az említett két íven azok megnyitása alkalmával azonnal aláíratott 25 részvény, de még 25-nek aláírása szükséges az egylet megalkulásához, különben nem lesz telepünk, a mire pedig itt égető szükség van. Ugyanezért mindazon szőlőbirtokosokat, kiknek 40—50 akó boruk szokott teremni egyrészlre évenként, valamint szőlőtermesztő vásárolni szokott lakosársainkat is, önmaguk érdekéért értesítjük, jöjjenek minél előbb, ha máskor nem vasárnap, a gazdasági egyesület helyi-

Az indóházak legtöbbje éteremmel is bír, de dohányozni se a várótermekben, sem a kocsikban nem szabad.

Az utasok az érkező vonatokat rendszerént a beszoálló helyen várják, mert 1/2 perczig vár csak, s a ki nincs jelen, ott marad.

A monet egyik állomástól a másikig 2—3 perczig tart, mert a vonatok sebességóránként 10 német mérföld. Vonatösszeutkezés ezen sebesség dacára is alig lehetséges, mint minden iránynak külön vágánya van.

A gyorsaság és az alagutak alacsonyága miatt a zaj irtózatos, s időben ember e miatt nem is igen szokta használni. Méginkább növekszik, midőn két vonat találkozik.

Az alagutak ritkán vannak világos helyei, de a hol ilyenek vannak, azok telve agyagtal falragaszokkal, pedig az útas abból egy betűt sem olvashat el.

A jegyeket a kocsikban senki sem ellenőri s e miatt sokan magasabb osztályokban utaznak, mint jegyük jogosítanak. Úgy látszik a társaság csak a maga ezéjét tartja szem előtt, hogy senki jegy nélkül ne utazhassék.

A földalatti vasútkon való utazás, mint e vázlatból is kitetszik, soha se kellemes, de érdekes mindenesetre, s e miatt kérjük az olvasót, hogy ha útja Londonba viszi, tekintse meg ezt a csudát, s ha elbeszélésünkbe valami hiba csúszott be, szívesen azt küigazítani. M.

ségébe és irjanak alá legalább egy-egy részvényt! Ne hagyjuk, ne engedjük azt, hogy részvéthiányában ezen véghetetlenül szükséges borászati telep tölök elvessék és máséhoz helyezessék!

Kecskekéméi, 1884. augusztus 6.
Csilléry Benő, Horváth Döme, gazd. egyt. másodelnök, gazdasági egyleti elnök, Cseréklyei Károly, egyt. jegyző.

Felhívás

Magyarország állattenyésztőihöz RUDOLF főherczeg, trónörökös ö. cs. és kir. Fensége vídmérsége alatt az 1885. évben Budapestben tartandó nemzetközi időleges állatkiállításokban való részvételre.

Az 1885. évi országos általános kiállítás alkalmával következő nemzetközi időleges állatkiállítások fognak megtartatni:

- 1. Baromfi, tenyérnyul és ebkiállítás, május 5-től 10-éig.
- 2. Hízott szarvasmarha- és juh-kiállítás május 17-től 24-éig.
- 3. Tenyészjuh-kiállítás május 20-tól 30-ig.
- 4. Méhkiállítás augusztus 20-tól 30-ig.
- 5. Tenyészsertés kiállítás, szeptember 1-től 8-ig.
- 6. Hízósertés-kiállítás, szeptember 1-től 18-ig.
- 7. Tenyészszarvasmarha-kiállítás, szeptember 1-től 10-éig.
- 8. Lókiállítás október 5-től 10-éig.

Alkalm lesz tehát nyújtva arra, hogy Magyarország minden egyes állattenyésztési ágának tükrét bemutathassuk ezen különböző kiállításokon.

Ha elfogadjuk — a mit tagadni alig is lehetne — hogy összes közgazdaságunk előfájának törzsét a mezőgazdaság képezi, s hogy ezen törzs állapotától függ a fa koronájának — az irpanak hatalmas, erőteljes fejlődése, mely nélkül nem virulhat buján a lombosár — a kereskedelem, — s nem hozhat dús gyümölcsöt az egész fa; úgy nem fogjuk tagadhatni azt sem, hogy a törzsnek — a mezőgazdaságnak ítéto gyökérzetét Magyarország az állattenyésztés képezvén, — ezen közgazdasági tényező állapota a legnagyobb figyelmet érdemli.

Ha tehát az 1885. évi nemzetközi időleges állatkiállításokon meg akarjuk ismerni magunk, s meg akarjuk ismertetni a külfölddel Magyarország teljes közgazdasági és kulturális képét, úgy irparkodunk kell első sorban az élőfa gyökérzetének, az állattenyésztésnek hű és teljes tükrét bemutatni.

Az alkalmat erre megadja a kiállítás országos bizottsága a fent részletezett állatkiállítási program megalkotásával. — De ez csak üres keret, melynek díszes betöltésére első sorban a magyar gazdák, a magyar állattenyésztők vannak hivatva.

Hazafias kötelességet teljesít tehát minden egyes tenyésztő, ki részvétele által elősegíti a vállalat sikerét, de szerencsére oly hazafias kötelesség ez, melynek teljesítése nem csak erkölcsi elismerésre, vagyis a kiállításon való kitüntetésre s a jelentékeny pénzdíjak elnyerésére nyújt kiállítást, hanem a tenyésztermékek könnyebb és jobb értékesítésének ez úton remélhető előmozdítása által úgy az összes magyarországi állattenyésztésnek, mint az egyes kiállítóknak anyagi hasznát is biztosít.

Országos állattenyésztésünk minősége nagyot haladott az utolsó két évtizedben, az kétségtelen: de e haladás tényleges haszoneredményének egyik főcsökentető oka az, hogy a termelő és fogyasztó közönség egymással nem lépett még eddig közvetlen érintkezésbe; hogy magunk sem ismerjük eléggé termelési forrásainkat és fogyasztó körünket.

Hány eset van arra, hogy a gulyát tartó gazda jó árón kívánna tenyészbikát, vagy üszököt venni s nem tudja, honnan, akkor, mikor a szomszéd vagy a harmadik vármegyében vevőt keres gulyabeli bikára, vagy üszőre a másik tenyészto.

Hányszor kívánna nyugati fajtájú tehenezetet frís vér beszerzése által megújítani vagy szaporítani az előre törekvő gazda s kénytelen ez iránt a kormányhoz fordulni előtte ismeretlen állatok beszerzéseért akkor, midőn egészen saját izlése és tenyészéje szerint válogathatna esetleg más tenyészto eladó anyagában — ha e tenyésztoéket ismerő.

Igy vagyunk a juhtenyésztés terén is, hogy a meglevő tenyészanyagunk megismerése, valamint a finom gyapjú és az újabb mindinkább tért foglaló hústermelés és idegen fajtáknak alkalmazása tekintetében is minden megvitásnál mérva több meggyőződést fognak szerethetni az általános juhkiállításon, ha hazai juhtenyésztésünk minél számosabb bejelentéseket által az elért eredményeknek ép oly tanulságos képét fogják nyújtani, mint a mely tág tanulmányozási alapot reménylünk nyújthatni gazdaközönségünknek a külföldi juhok kiállításánál.

S ha nagyfontossággal bír a kiállításunk már ezen oldala is szarvasmarha- és juhtenyésztőinkre, bizonyára nem kicsinylendő reájuk néve azon haszon sem, mely úgy bizonyított állatjaink, mint egyéb tenyésztermékeinknek a kiállításon megjelenő fogyasztók

és közvetítő előtti bemutatásából háromolhatik.

A sertésenyésztés, mely az országban oly nagy lendületet nyert, bizonyára szintén csak újabb hasznát húzhat a kereskedés központján — Kőbányán tartandó és nagyszerűnek ígérkező sertéskiállításból annyival is inkább, miután épen ott lesz alkalmuk a külföldről megjelenő tenyésztoeknek, kereskedőnek és kormányképviselőnek meggyőződni arról, hogy az utóbbi időben ott életbeletett állategészségügy rendőri intézmények Magyarországot és különlegesen Kőbányát tették Európa legbiztosabb sertésvásárává; s hogy a legkülönbözőbb országok és vidékek számos fajtáját miként gyűjti e nagyszerű központba egyítve a magyarországi sertés-kereskedés hatalmas szervezete.

A baromfi-kiállítás, ha kellő számú és minőségű bel- és külföldi bejelentések által sikere biztosítva lesz, hivatva volna országos baromfi-tenyésztésünk terén korszakot alkotni. — Ez azon, nálunk még nem eléggé méltányolt, sőt oktalannul kicsinyelt tenyészési ág, mely helyes kezelése esetében aranyany változtatja a befektetett fillért.

Ha e kiállítás tanulsága által előmozdított és terjesztjük a baromfi-tenyésztés okszerű kezelését hazánkban; ha megmutatjuk e kiállításon a külföldi fogyasztóknak baromfi-tenyészésünk termelőképeségét, milliókkal szaporíthatjuk ez által kereskedelmi mérlegünkben a kiviteli összeget.

Méhészeti kiállításunk bizonyára szintén sok hasznost és tanulságot fog nyújtani azoknak, kik mezei gazdaságunk ezen házi ipara iránt érdeklődnek s alkalmat fog nyújtani a méhészet kedvelőnek arr, hogy az e téren hasznosnak bizonyult újabbkori találmányokat és eljárásokat megismerhessenek, a mi annyival inkább kívánatos, miután ez eddig hazánkban nem eléggé méltányolt állattenyésztési ág a legszegényebb földmives gazdák körében is hivatva volna az anyagi jólétet — eltűnő csekély befektetések alapján — emelni.

Az ebkiállítás — mig egyrészt a külföldről várható részvétel esetén alkalmat fog nyújtani a különböző fenyűzési, vadász- és háziorvosi ebek kedvelőnek és tenyésztoinek biztos vér beszerzésére, úgy másrészt megálapíthatja a hazánkban létező különböző anyag megismertetése által az oly szükséges törzskönyvezést és bebizonyított képesség szerinti tenyészést.

Ha az októberi lóversenyek idejére tervezett nemzetközi lókiállítás utóljára említhetjük fel, azt bizonyára nem azért tesszük, mintha ettől legkedvesebb eredményt váránk; sőt ellenkezőleg azt reméljük, hogy ezen kiállítás fog az országunk legnagyobb anyagi hasznát hozhatni.

Kétségtelen, hogy ezen államilag is legregébben és legjobban gyámoltott állattenyésztési ág legnagyobb virágzásnak örvend Magyarországon.

Hadseregünk löszükségele ma már bőven fedezve van belföldi lötermelésünk által, sőt számos külföldi hadsereg részére is Magyarországi képei a beszerzési források egyik legjelentékenyebbikét, s ha a kiállításon újabbban és bővebben is bemutatathatjuk a külföldinek, hol is mily áron szerethető be nálunk a katonai cizelokra alkalmas ló, úgy esetleg jelentékenyen emelhetjük még ez irányú lókivitelenket.

Közép és kisebb termeltű, jó véru, sebes, hámos és hátas lovak kivitele is még nagy mérvben szaporítható volna egy sikerült lókiállítás szőtt új kereskedelmi üszeköttesek által.

E tekintetben tanulságos példaként említhetjük fel az 1878-iki párisi nemzetközi lókiállításban való részvételünk sikerét, hol bár csak igen korlátozott számú collectív kiállítás által volt bemutatható országos lötenyésztésünk, mégis oly eredményt értünk el, hogy a következő években több ezer lóval emelkedett kivitelünk.

Ha már most a bndapesti nemzetközi lókiállítás alkalmával nemcsak népies lötenyészésünk lesz méltóan képviselve, hanem a nagyobb és kisebb ménesek tulajdonosai is bemutatandják, állami lötenyésztoinkkel karöltve, országos lötenyészésünk színét, javát, úgy bizton remélhető, hogy magasabb értékű, nemesebb véru, fenyűzési cizelokra szolgáló lovakból jobb értékesítésének és nagyobb kivitelének újabb csatornái fognak létesíttetni e kiállításon.

E tekintetben felette kívánatos, hogy jobb véru ménesekből és nagyobb tenyésztoink által kocsiban, hátban vagy nyereg alatt jól betanított ló minél nagyobb számban állíttassék ki, miután ezek bemutatható képességük által legtöbb vevőt szerethetnek Magyarországnak, mely épen a vér és képesség tekintetében hódíthat barátokat a continensen, hol a külső idomoknak bebizonyított képesség nélküli hibás divattá vált cultusa az utolsó időkben mindinkább csökentti az igazi belértékű bíró kipróbált képességű vérvonal számát.

De eltekintve a külföldi kivitelnek ezen nemzetközi kiállítás folytán remélhető újabb lendületétől, szintoly fontos feladatnak tartjuk azt, hogy belföldi fogyasztóink, sőt maguk lötenyészto gazdánk is egymás között tiszt-

tába jöhetnek az iránt, hogy az ország mely vidékén és mely tenyésztőjénél találhatjuk meg azon anyagot, melyre szükségük van.

Magyarország mezőgazdasága mindinkább közelebbi azon időhöz, melyben lótenyésztése fogja szolgáltatni az igavonó erő legnagyobb részét, míg szarvasmarha-tenyésztése a hús és tejtermelés jövedelmezőbb terére fog vonulni. Jelentékeny feladata lesz tehát jövőben az orsz. lótenyésztésnek kellő számú és minőségű igazlót előállítani.

Azon lótenyésztők, kik már ma a jövő e feladatára készülve, ily irányú tenyésztést kívánnak folytatni, ezen nemzetközi lókiállítás alkalmával megláthatják azt, honnan és mily anyagot szerezhhetnek be a célra?

Az egyes kiválóbb lótenyésztési vidékek népies lótenyésztésének egyenes és nagyobb mérvű bemutatására az illető vármegyék lótenyésztőbizottságai fognak legközelebb felhívni a sz. irányban külön kiállítási kedvezmények fognak nyújtani.

Midőn ezekben általános képét kívántuk nyújtani az 1885. évi nemzetközi állatkiállítások céljának és feladatának, azon felhívást intéztük már most összes állattenyésztőinkhez és állattartó közönségünkhöz, hogy a fentebb vázolt kiállítás céljainak megfelelő jó minőségű állataikat minél nagyobb számban bejelentessék.

A minden egyes állatkiállításra külön szerkesztett bejelentő-ívek, valamint a részletes kiállítási programok az országos kiállítási hivatalban (Budapest, Ferencz József tér 6. sz. szám), az országos gazdasági egyesület titkárságánál (Budapest, Köztelek), az országos mérhészeti egyesületnél (Műegyetem), a magyar lovaregylet titkárságánál (Budapest, Nemzeti Casinó), továbbá minden egyes kerületi kiállítási bizottságnál (Aradon, Brassóban, Budapesten, Szegeden, Debreczenben, N.-Váradon, Fiumében, Kassán, Kolozsvárt, Miskolcon, Pécsen, Pozsonyban, Sopronban, és Temesvárott), továbbá a helyi bizottságoknál és minden vármegyéi gazdasági egyesületnél, közigazgatási előadójánál, alsópáni hivatalánál s a lovakat illetőleg még minden megye lótenyésztési bizottsági elnökénél is díjmentesen kaphatók lesznek.

A kitöltött bejelentési ívek az országos kiállítási hivatalhoz (Budapest, Nákó-ház) címelve, portmentesen postára adhatók, vagy pedig ugyanezen hivatalnál személyesen is átadhatók.

Mintán a bejelentett állatok elfogadásánál vagy visszautasításánál a bejelentés beérkezésének sorrendje is tényezőként fog szerepelni, saját érdekükben figyelmeztetnek a tisztelt bejelentők, hogy a kitöltött íveket mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

Kelt Budapesten, 1884. május havában.

A kiállítás országos bizottsága nevében:
Gr. Zichy Jenő
másod-elnök.

Matlakovits
első-elnök.

Kozma Ferencz
a rendező bizottság elnöke.

Bejelentések eszközölhetők Katona Zsigmond gyógyszerészénél.

Tenyészállat- és nemzetközi gépvásár.

A magyar királyi földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi minisztérium által ide vonatkozólag a kecskeméti vidéki gazdasági egyesülethez intézett 31.046. számú leirat és megküldött tervrajz szerint Budapesten folyó évi szeptember hó 20., 21. és 22-ik napjain díjazással és gazdasági gépvásárral egybekötött szarvasmarha- és sertéstenyésztés-vásár rendeztetik.

Az állatvásár célja a szarvasmarha- és sertéstenyésztés előmozdítása.

Helyiség a fővárosi marhavásártér.

A vásár a mondott napokon minden reggel 10 órakor kezdődik és délután 6 órakor végződik.

A vásárra bocsátottnak korra való tekintet nélkül: bika, bikaborjú, üsző és üszőborjú, magyar és nyugati fajták. Sertés: kan, kocza. Hízalt és tenyészképtelenné vált jószágok kizárók.

A vásár és kiállítás rendezésére egy vásárrendező bizottság alakítottatik, mely Budapesten a köztelken székel, innen nyerhető nyomtatott bejelentési mintákon a kiállítandó jószágok ezen bizottsághoz címelve auguszt. 27-ig bejelentendők.

A bejelentett állatok szeptember 19-én reggeltől estig fogadtatnak el, melyeket 22-én délutánig a vásártól elvinni nem lehet. Takarmánykészletről a helyszínen gondoskodva van.

Bejelentéskor a jószágok ára is kiteendő, az azt megígérő nevének a jószág eladatik s árverés alá nem bocsátatik.

A szeptember 22-éig el nem kelendő állatok az nap árverés alá bocsátatnak, melyek kiküldési árát a tulajdonos határozza meg, ha azon felül tételit ígért, a jószág átadandó.

A díjazott állatok elővezetése mellett a díjak kihirdetése és kiszolgáltatása szeptember 21-én déli 12 órakor történik. A vásár látogatása díjtalan.

A kitűzött díjak a következők:

A) Szarvasmarha.

I. Magyar fajta.

Bika:	1. díj 100 db. 10 frankos arany.
	2. " 40 " 10 " "
	3. " 20 " 10 " "
Bikaborjú:	1. " 10 " 10 " "
(1 éves korig)	2. " 5 " 10 " "
Tehén:	1. " 50 " 10 " "
	2. " 20 " 10 " "
	3. " 10 " 10 " "

II. Nyugati fajta.

a) Berni simmentli (kuhlandi, marihofi) pinzgani (móllthali) allgauti.

Bika:	1. díj 80 db. 10 frankos arany.
	2. " 40 " 10 " "
	3. " 30 " 10 " "
	4. " 10 " 10 " "
Tehén:	1. " 50 " 10 " "
	2. " 20 " 10 " "
	3. " 10 " 10 " "
Bikaborjú:	1. " 10 " 10 " "
	2. " 5 " 10 " "

b) Egyéb kultúrfajták és keresztések.

1 darab bikára 30 arany,
1 darab tehénre 20 arany.

B) Sertések.

I. Hazai Kondor sertés.

a) szőke:	kan 1. díj 20 db. 10 fns. arany.
	2. " 10 " 10 " "
	kocza 1. " 15 " 10 " "
	2. " 8 " 10 " "
b) fekete:	kan 1. " 20 " 10 " "
	kocza 1. " 15 " 10 " "

II. Nyugati fajták.

Kan: 1. díj 20 db. 10 frankos arany.

Kocza: 1. díj 15 db. 10 frankos arany.

Valamennyi új csupán abszolút besú állatnak adható ki. A pénzbeli díjak mellett oklevelek is adtak, melyekben a jutalomdíj megemlítve van. A vásár látogatása díjmentes.

Ugyanott, ugyanezen időben tartandó nemzetközi gépvásár célja egyrészt a gazdasági állatok alkalmát nyújtani arra, hogy magát a gazdasági gépvásár terén felmerülő újabb szerkezetű gépekre nézve könnyű módon tájékozódhasson, másrészt a gépvárosoknak módot nyújtani arra nézve, hogy tökéletesített gyártmányukat a gazdaközönségnek bemutatassák.

Bejelentési idő a rendezőbizottságnál (Budapest Köztelek) augusztus 31-ig terjed. Térdj méterenként 1 ft. Beküldési határidő: szeptember 18—19. délután 6 óráig tart; elvétel szeptember 22.

Kecske, 1884. augusztus 12.

Csekélyi Károly,
g. e. jegyző.

Miskolci verseny és dalárda.

Hogy mennyire mostohagyermek a mi társadalmunknak a dalárda, sajnosan kellett tapasztalunk a miskolci verseny alkalmával; míg más dalárdák magukban foglalják az illett város színt, javát, a zenéhez értő majdnem minden tagját, itt nálunk éppen azok, kik hivatala lennének a dalárdának lelkét képezni, attól tökéletesen visszavonják magukat; pedig az a kis testület — mely küzdve hideg közönyt, nemcsak közönyt, de mondhatnám ellenszenvvel is — megmutatta Miskolc, hogy életképes testület.

Nem akarok én itt messze terjedő fejtegetésbe bocsátkozni, mert bizon tudom, elmergesíteném a dolgot, csak meg akarom mutatni, hol található a hiba, hogy oly szép eredmény után is, mit — bízunk elmondhatunk — korrekt és precíz énekével kivívott, elsőrendű díjat nem hozott a versenyről.

Nagyon jól tudjuk azt, hogy a szerénységet a mai korban nem tartják oly dicső erénynek, melylyel eredményeket lehetne kivívni; útnak bocsátott dalárdánk, mint valami mostohagyermek gyámoltól nélkül, magára hagyatva, saját erejére bízva; és az a legnagyobb hiba, hogy erejében éppen azok, kiknek kötelessége lett volna arról meggyőződni, éppen semmit sem bíztak.

A ki kevésbé be van avatva a verseny titkába, nagyon jól fogja tudni, hogy — természetesen első főkellék a jó ének — minden eredmény a dalárda elnökének ügyes és tapintatos eljárásától függ; és itt van ezáltal az a helyrehozhatatlan hiba, a mely miatt dalárdánk elesett az elsőrendű díjazástól, hogy elnökünk nem volt, a ki tekintélyével és a mi fő zenei képességével fogva ellensúlyozta volna a velünk egy magaslaton álló dalárdák nagy protekcióját.

Ime ez a csekélységnek látszó dolog okozta azt, hogy nagyobb dicsőséggel nem térünk vissza a küzdőtérre.

Ne sertsenek, de a jövőre való figyelemzetének vegyék az intéző körök jelen kis cikket, s akkor bizon állíthatom, hogy a kecskeméti dalárda nemcsak hogy régi jó hírnevét fen fogja tartani, hanem azt újabb babérokkal is díszíti.

Sorakozzanak zászlónk alá mindazok, kik magukban képességet éreznek, kiknek a magyar dal lelkesíti szívüket, mert oly eredmény után, mint dalárdánk kivívott, dicsőség annak zászlója alatt küzdeni.

H. J.

IRODALOM.

Vörösmarty Mihály összes munkáinak Gyulai Pál által rendezett és jegyzetekkel kísért teljes kiadásból megjelent és beküldött a 9. és 10. füzet. Egy-egy füzet ára 35 kr. Többször volt már alkalomunk e vállalat becslés kiemelési. Vörösmarty művei kincset képeznek a magyar nemzet számára, s azoknak egyetlen hazafiás család köréből sem volna szabad hiányozni. Vörösmarty lángelméje fátyalként lobog műveiben, mely bevillagítja a magyar nemzet ezeréves történetét, s ki műveit olvassa, az ezeréves múltban felítant nagy-szó hősökkel, a dicső elődökkel társalog, s ezekről megtanulja szeretni a hazát, s azt, hogy kell élni a hazáért, s hogyan kell azért meghalni. Olyanok e művek, hogy a ki olvassa, bámulat fogja el s rajongással csüg azokon. Hisszunk annál fogva, hogy lapunk tisztelt olvasói nem fognak kéni a megrendeléssel. Egyébiránt a kiadó Mehner Vilmos neve, az irodalmunkban egyedül álló eme nagy mű sikeréhez biztos garanciát nyújt, minélfogva alig kell azt külön ajánlanunk.

UJDONSÁGOK.

— A „Kecskeméti Iparregylet” az „Általános Ipartársaság” és az ipartestületek által folyó hó 15-re egybeihívott nagygyűlés a „Próféta” ezimű vendéglő helyiségében valóban megérdemli a „nagygyűlés” nevet, mert a helyiséget szűfőlség megtöltött iparosok száma megközelítette a nyolczszázat. — Lestár Péter polgármester úr koronázó mellett vette kezdetét a gyűlés, ki elmondta, hogy mint polgármester lett ugyan meghívva és így jelenléte a kötelezőteljesítés látszatával bírhat, de ő mint magán ember is örömmel jelent meg azok között, kikkel szíve mindig együtt van. Ajánlatára a szomszéd esanádmegei kunigatói pusztán szünidejét élvező meghívott vendég, a budapesti kereskedelmi és iparkamara elnöke Ráth Károly úr ennélké egyhangúlag megválasztatván, nagyhatású beszédében mutatta ki, hogy mily előny van a törvény azon intézkedésében, hogy egy városban csak egy iparostestület alakítható. Bán János, Végh József és Györfly Balázs felszólalása után a gyűlés egyhangú határozattal kimondotta, hogy az általános ipartársaság és iparegylet által kiküldött bizottságot megbizta a további teendők ellátására akként, hogy kiegészítvén magát az ipartársulatok elnökeivel, mint központi szervezőbizottság folytassa működését. Este tizenhárom óra volt, melyen nyolczvanan vettek részt. Felköszönöben nem volt hiány. y. sz.

— Jogakademai tanács. A f. hó 13-án tartott törvényhatósági közgyűlés a jogakademia tanácsába városunk, mint egyik fenn-tartó testület által választani jogosult 8 tagját újra megválasztotta, illetve a régi tagokat újabban megbizta.

— Az új iskolázók. A város törvényhatóságának f. hó 13-án tartott közgyűlésén választották újra az iskolázók. Tagjai a következők: Id. Bagi László, Bende György, Csabai Imre, Dékány István tanár, Dömötör Sándor, Fehér Márton, Fekete István ügyvéd, Fördös Dező, Gümöri Frigyes, Gyenes István, Györfly Balázs, Hamuz István, dr. Horváth János, Illésházy János, Kasza Mihály, Katona Zsigmond, dr. Keckeméti Lajos, Keresztes János, dr. Kocsis József, Lestár Péter, Mádi János, Magyar László, Máté Sándor, Mészáros József, Molnár János, Muraközy József, Id. Nagy Lajos, Papp Sándor, Páthy Károly, Sándor László, Sántha László, dr. Szabó László, Szakács István, Szalontay Sándor, Szegedy György, dr. Szelecs József, dr. Tassy Pál, Tóth István tanácsnok, Vágó László ügyvéd, Végh József, Zimay Károly, Zsigmond M. József gazd. isk. tan., Zombory László.

— A reformátusok budai-kapubeli temetője kibővítése céljából, a város közönsége által tett feltérjesztésre a magas belügyminisztérium megengedte, hogy, amár a szomszédos területek temetőhelyül alacsony fekvésűknél fogva nem alkalmasok, s ennek folytán végleges megerősítés e célra ki nem adható, a fenn-forgó szükséghez képest megvehesse a Kunörökösök tulajdonához tartozó birtokot. Így történt aztán, hogy a közgyűlés a tanács azon intézkedését, a melynél fogva Darányi Ferenczről, a Kunörökösök birtokából általa birt közvetlen szomszédos részletet megvette, — f. hó 13-án tartott ülésében jóváhagyta, fentartván magának a további intézkedésre a szabad kezét, tekintettel az érintett miniszteri rendeletre.

— A javadalmi hivatal. A magas belügyminisztérium a folyó év elejével felállított javadalmi hivatal működésére nézve, 5 egymásután következő évre kiadta a megerősítő jóváhagyást, s ekkép a város közönsége kitűzött céljának, — hogy t. i. eddigelő bérlet útján értékesítettnek szokott javadalmait, minő a regale, bor- és hús-fogyasztási és sörbehozatal stb. megismerheti, — útjában mi sem áll s ha netán, bárminő okonál fogva, újabban is a bérlet útján hasznosításhoz folyamodnék, nem lesz kénytelen vakoskodni, hanem ismerni fogja a valódi értéket.

— A cholera. Megnyugtató hírek érkeznek mindenfelől. Nem szánt ugyan meg Franciaországban sem, sőt átesapott Olaszországba

is, de sehol sem pusztít asszál a rohamos erővel, mely ezen betegségeknek sajátosága, midőn öldöklő átjárva indul. Mindamellett olvasnunk kell lennünk, a egyáltalán nem szabad az övintézkedések megtételét elhanyagolni.

— Brutális cselekedet. A közelebb tartott Lőrincznapai vásár alkalmával egy csodá-dori negédes paraszt, — azon való felindulásában, hogy egy vidéki lókereskedő iraelita, neki állítólag 80 ft loárával adós, s a rendőri vásárbírósg ügyével a járásbírósgához utasította, — kötéféket vetett a szegény zaidő fejbe s úgy házatavonta ütötte, mig nem a rendőrség kiszabadította kezéből, az ember-telen parasztot pedig letartóztatta.

— A vasúti sétány környéke a mily népes esti 10 óráig, olyan elhagyott az éj további szakában, pedig ez a táj sokszor juttathatna a rendőrség kezébe gonosztervűeket is. Így megtörtént a múlt közvetlen vásár előtt Pápai vendéglős két hizott sertésnek eltolvasását, s elzénelt naponként a sétányon és sétáhhelyre változtatott temetőn letétező fuvarosokat, s nyakacsiphetne sok ott alvó csirkefogót.

— Úgyes futóbatyár. A ceglédi pályaudvarban, egy tisztességesen öltözött, s ruházata után ítélve, a középosztályhoz tartozó férfi, a napokban egy felnyergelt paripát adott fel, melynek lételevét is megmutatta, s arra kérte a pénztárnokot, hogy miután pénze elköltött, a maga és lova viteldjait Dunakeszin fizethesse, a hová a lovat viszi. Az engedélyt megkapta, s ő hogy lovára ügyhessen, a lókosiba szállt. A mint azonban a vonat Dunakeszhez közelebb kissé lassabban haladt, az ismeretlen utas lovára pattant, s a vagon nyitott ajtaján kiugrott, s egy mellékúton szélesbességgel tova vágott, a vagonban hátrahagyva lova hamisított levelét.

— Az általunk is említett utolsó postalopás földterítés iránt folyó nyomozások folytán, Földi Károly postaszolgát a bécsi rendőrség letartóztatta, midőn ez a budapesti szőnyi mozgópostával Bécsbe érkezett. Földi azonban mindent konokul tagad, s az egész ügyről semmit sem akar tudni.

APRÓVÁSOK.

Furcsa tévedés. A diák egy muri után következő reggel teljesen felöltözve ébred föl s azt észre veszi, hogy az ágyban megfordítva fektűt, vagyis lábait ott nyugtókodtak a fejjárnok. „Az ürdögbe is! — kiált föl — egész éjjel azt képzeltem, hogy a fogam fáj, pedig csak a tyúkszememet szorította a csizma.”

Nincs ideje meghalni. Egy fürdő bérletéről nemrég az a hír terjedt el, hogy meghalt. Az ott nyaralni szokott vendégek, kik még nem érkeztek meg, minden oldalról kérdézősködtek a hír valósága felől. A kérdézősködésekre aztán maga a halottnak hitt bérlet választott a következő távriattal: „Nem érek rá meghalni, sok a dolgom. N. N.” A tudakozódók most sietnek a fürdőbe, hogy a kedvelt embernek még több dolga legyen.

A horvát országgyűlési palota kapujában. Ajtónálló: „Kérem legyen szives belépti-jegyét elmutatni”. Belépő úr: „Ah, mit jegy! Kell ide jegy! Hagyjon nekem békét, maga birka, szamár, disznó...” — Ajtónálló (nagy alázattal): „Bocsánat, nem tudtam, hogy uraságod képviselő. Tessék besétálni!”

A ravasz babyk. Egy amerikai hölgy társaságban azt állította, hogy értelmes dalival minden kis gyermeket azonnal elalatt. „No higgyen neki”, ságja halkan egy szkeptikus yankes szomszédjának, „oh azok az amerikai babyk nagyserűek! Azok elég ravaszok tetteit azt, hogy asszál — csak — hogy e szőnyög éneket ne hallják.”

Az anyósok ellen. „Nos, találtál-e már evőt nyaralódra?” — „Nem én, hanem nem teszsem oda de több soha a lábomat, mert az orvos életveszélyesnek konstátálta az ott lakást. Képzeld a falakon csurog a víz!...” — „Hát mit csinál, ha nem bírod eladni?” — „Anyósomat küldöm oda lakni!”

Ő — és senki mása. Oszkár svéd királynak Párisban tartózkodása alkalmából cikket közöl róla a párisi Figaró, a melyben idézi egyebek közt a formulát, melylyel a svéd királynak norvég királylyá koronázását a herold ki szokta hirdetni a nép előtt: „Épen most koronázottnak meg (itt következik a király neve) norvég királylyá, ő s senki mása!” A Figaró a következő adomást csatolja ennek közléséhez: Midőn a jelenlegi dinasztia alapítóját, Bernadotte tábornokot királylyá koronázták, ünneplés bankett köréte a koronázást. A király — mint régi katona — igen hosszadalmasnak találta a lakomát; alig pár étel felhordása után felállott s elhagyta az asztalt. Természetesen követniük kellett példáját a vendégeknek is. Az egyik azonban bosszankodva, hogy alig ehetett valamit, hangosan megjegyzte: „A király ebédelt, ő — és senki mása!”

Kimutatás a kecskeméti takarékpénztár 1884. évi július havi forgalmáról.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes entries like 'Pénztárállás 1884. június 30-án', 'Betételek után', 'Külfeltelek díjak után', etc.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes entries like 'Visszafejtett betét és tők. kamat', 'Kifizetett folyó kamat', 'Váltókra', etc.

Sertésvásári jelentése
az első magyar sertésbirtokos és kölcsönelő-
levegő részvénytársulatnak.
Budapest-Kőbánya, Augusztus 15.
Heti átlagárak: magyar vál. árú 280-320 kg.
nehéz 51 1/2-52 kr., 180-270 kg. nehéz 52-53-
kr.; öreg 300 kg. túli - - - kr.; vidéki sertés 51 1/2

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes entries like '52 1/2 kr. Transitióban: szerbiai', '52 kr. tiszta kgrammonként', 'Helyi állomány: ang. 1 maradt', etc.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes entries like 'Elhajtás: Fevidékre', 'Bécsbe (m. h. 504 db.)', 'Csehországba', etc.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes entries like 'Vasúti menetrend.', 'Budapest és Bécs irányában:', 'Gyorsvonat hajnalban', etc.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes entries like 'Piaczi árjegyzék.', 'Tiszta búza métermázsánként', 'Kétszer', 'Rozs', etc.

Uralkodó epidemiáknál legmelegebben ajánlható egészségi ital.

MATTONI-FÉLE GIESSHÜBLER
legjobb asztali- és üdítő ital,
kitünő hatásának bizonyult köhögésnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rtnál.
Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

A MOHAI ÁGNES
forrás hazánk egyik legszénsavasabb
SAVANYÚVIZE
kitünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zava-
roknál s a gyomorral az idegrendszer bántal-
main alapuló bajjaiban. Általában a víz mind-
szon köröknél kiváló figyelmet érdemel, melyek-
ben a szerri élet támogatása és az idegrendszer
működésének felfokozása kívánatos.
Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.
1883. évben 1 millió palack szál-
lítottatott el.
Fris töltségben
Édeskuty L.
m. kir. udv. ásványvíz-stállónál Budapesten.
Ugyszint minden gyógyszerárban, fűszerke-
70 reskedésben és vendéglőkben. (12-11)

HIRDETÉSEK.

Néh. Tassy László kiskorú örö-
köseinek VII. t. 47. sz. alatti
háza
örökáron eladandó, vagy haszon-
bérbé kiadandó.
Értekezhetni Dr. Tassy Pál
gyámmal.
152 (3-1)

Lakás-kiadás.
V-ik tizedben Aradi-útcza 143.
sz. a. Pollák Adolf házában egy-
másba nyíló
két bútorozott szoba
kiadandó. — Bővebb tudomást nyer-
hetni a nevezett házbán. 153 (1-1)

A MOHAI STEFÁNIA
FORRÁS
hazánk egyik legszénsavasabb
SAVANYÚVIZE,
melyről dr. Arokai Antal és dr. Varga Zeig-
mond főorvosok bizonyítvány szerint elismer-
tetet, hogy kitünő szolgálatot tesz a lélegzési,
emésztési és vizelel szervek hurutos bántalmái-
nál, a gyermekek görvély- és angol-kórjainál,
vérszegénység, a gyomor idegrendszer
bántalmain alapuló bajjaiban.
BORRAL vegyítve élénken pezsgő üdítő itallal
szolgál.
Fris töltségben mindenkor kapható a főraktárban:
PATAKY és NYIRÁDY
fűszerkereskedésében Kecskeméten
és Száva Jánosnál Budapesten.
127 (5-4)

! Messzelató !
— Touristák, hegyi lakók, gazdák stb. számára. —
3-4 órányi távokra tisztán s eredetien mutat.
Ezen újon felalált **messzelató** 2 optikai üveglencséből áll, melyek bármely séta-
botra stb. egyszerűen megcsatolhatók, és sokkal nagyobb hatással bírnak, mint bármely távcsö, s ez
okból általános természetben és elismerésben részesült különösen kirándulásoknál.
Messzelató zsebben hordozható tokban. 1 frt 25 kr.
finomabb 1.75, legfinomabb nagyobb lencsével. 2 " 50 "
Barocop, biztos és megbízható időmutató. 2 " — "
finomabb felszereléssel. 2 " 75 "
Pioscop, új kiváltságos tejszolgáltató a tej minőségének megvizsgálására. 1 " 75 "
Kis zseb-nagyítóüvegek, kitünő hatásúak 45 és 75 kr.
N. B. Használati utasítás minden tárgyhoz díjtalanul mellékeltek.
Megrendelések utánvét mellett. Egyedül kaphatók:
Klingl & Baumann ezégnél Bécsben,
I. Tegethoffstrasse Nr. 3.
Uj illusztrált árjegyzék 1884. évről 20 kross bélyeg beküldése mellett bérmentve
küldetik. 149 (6-2)

Árverési hirdetés.
A kecskeméti kir. törvényszék mint telekényvi
hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Karácsonyi
Júlia és az elrendelt csatlakozás folytán a kecskeméti
hereskedelmi írpitelintézet és népbank, Illés Erzsé-
bet, Kapás Ferencz és a kecskeméti központi taka-
rékpénztár végrehajtóknak **Szegedi Gábor** és
Illés Sándor végrehajtási szenevedők elnei 30 frt,
60 frt, 120 frt és 120 frt tőke és járulékaik iránt fo-
lyamathban levő végrehajtási ügyében a kecskeméti
2198. sz. tjkvben 2509. sz. a. foglalt, Szegedi Gábor
nevén álló s adó alapján 720 frta becsült házirbirtok;
továbbá a kecskeméti 2020. sz. tjkvben 76. r.-sz. alatt
foglalt s kiskorú Marton József és László, továbbá
Szegedi Gábor nevén álló s adó alapján 82 frta be-
csült s így az 1881. évi 60. t.-sz. 156. §-ának a)
pontja értelmében egészen árverés alá bocsátandó
székfői szőlőbirtok; valamint a kecskeméti 5035. sz.
tjkvben 75. sz. alatt foglalt s Nagy Juliánna és
Szegedi Gábor nevén álló s adó alapján 104 frta
becsült és így a most idézett törvény értelmében
egészen árverés alá bocsátandó székfői szőlőbirtok;
valamint a kecskeméti 8225. sz. tjkvben 77. r.-sz. a.
foglalt s Szegedi Gábor nevén álló s adó alapján 102
frta becsült székfői szőlőbirtok, ugyszintén a kecs-
keméti 2188. sz. tjkvben 2499. r.-sz. alatt foglalt s
Illés Sándornál Dékány Erzsébet, Illés József, Illés
Erzsébet Kapás Ferencz, Illés Sándor és kiskorú
Illés Mária nevén álló s adó alapján 520 frta becsült
s így az 1881. évi 60. tezik 156. §-ának c) pontja
értelmében egészen elárverzendő házirbirtok — Dé-
kány Erzsébet öz. Illés Sándornál c) 1. alatt beke-
lezett özegevi jog sérelme nélkül, esetleg annak sé-
relmével; végre a kecskeméti 8300. sz. tjkvben 90/a.
r.-sz. a. foglalt csaktörvényai szőlőnek Illés Sándort il-
lető 1/2-ad része 44 frt becsúlán Dékány Erzsébet
öz. Illés Sándornál özegevi joga sérelme nélkül,
esetleg annak sérelmével tartozásokkal együtt az 1884.
évi **október hó 31-éik napján** d. e. 9
órákor mint egyetlen határidőben e kir. törvényszék
telekényvi helyiségében megtartandó nyilvános árve-
résen, az egyidejűleg megállapított s a hivatalos órák
alatt s tki hivatalnál, valamint Kecskemét város
polgármesteri hivatalában megtekinthető feltételek mel-
lett a kiküldött áron alul is eladani fog.
Venni szándékozók tartoznak a kiküldött árnál sző-
gő becsút 10%, át készpénzben, vagy ovadékképes ér-
tékpapirban a kiküldött kezbe bántapénzű előre letenni.
Kelt a kecskeméti kir. törvényszék mint tki
hatóságának az 1884. évi július hó 23-ik napján tartott
tkvi üléséből.
Szappanos Sándor, Gáll Ferencz,
tanácsjegyző. 151 (1-1) kir. törvénz. elnök.

Kecskeméti kir. ügyészeg.
Arlejtési hirdetés.
A kecskeméti kir. ügyészeg részéről ezenel köz-
hírré tétetik, miszerint a kecskeméti kir. törvénzszéki és
járásbírószági, továbbá a feleghyázi, nagy-körösi, czeg-
lédi és kunszentmiklósi járásbírószági fogházakban levő
vizsgálati és elítelt, egészséges és beteg letartóztatottak
élelmezésének
1885. évi január 1-től egy, esetleg augusztus évre leendő
együttes bérbeadása iránt folyó évi **augusztus hó 31-én**
déléltől 9 órákor a kecskeméti kir. ügyészeg hivatalos
helyiségében zárt ajánlatokkal egybekapcsolott nyilvános
árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók azon
figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy azon 500 frt kész-
pénzzel vagy ugyanannyi értékű ovadékképes állami ér-
tékpapir mint bántapénzzel, s a mennyben egyszégek
e kir. ügyészeg előtt ismeretlen volna, hitelképességüket
kellőleg feltüntető hatóságig igazolvánnyal jellenjenek meg,
vagy igazolt meghatalmazottaik által jelenjenek meg.
Írásbeli zárt ajánlatok, ellátva az 500 frtnyi bántap-
pénzzel, csak az árlejtés kezdete, vagyis augusztus hó
31-ének déléltől 9 órájáig fogadtatnak el, s ezen ajánla-
toknál az egy vagy három évre megajánlt bérösszeg szá-
mokkal és betűkkel is kiírandó, egyttal ajánlattevő rész-
ről kinyilvánítandó, hogy az árlejtési feltételeket ismeri,
s magát azoknak mindenben aláveti.
Az árlejtési, illetve szerződési feltételek a déléltől
hivatalos órák alatt a kir. ügyészeg irodájában megte-
kinthetők.
Kecskemét, 1884. július 25.
Horváth Béla,
kir. ügyész.
148 (3-3)

A takarékpénztári palotában a piac téren egy
ÜZLETHELYISÉG
teljes felszereléssel minden órában átadandó; —
értekezni lehet a tulajdonosnál,
Alföldi és Goldmann
utódánál.
150 (3-2)

Árlejtési hirdetés.
A kecskeméti kir. törvénzszék s ennek területén levő kecskeméti,
nagy-körösi, czeglédi, feleghyázi s kunszentmiklósi kir. járásbírószágok
s a helybeli kir. ügyészeg számára 1885. évben szükségelt **papir s**
egyéb irodaszerek, továbbá mintegy **550 köbméter kemény**
tűzfára; a kir. törvénzszék, kecskeméti kir. járásbírószág s ügyészeg
részére szükségelendő **könyvkötői munka** szóbeli árlejtés, illetőleg
írásbeli zárt ajánlatok útján levő biztosítandó, ezen árlejtési tár-
gyalás határidejűll f. évi szeptember hó 19. napjának d. e. 9 órája
a kir. törvénzszéki elnöki irodába tüzetik ki.
Vállalkozni kívánók felhivatnak, hogy a kellő ovadékpénzzel
ellátott, kellően bélyegzett zárt ajánlataikat a fent kitett határidőig
alofirótnál nyujtsák be, illetőleg, hogy a szóbeli tárgyalásra szemé-
lyesen a kitett helyen és időben jelenjenek meg.
FELTÉTELEK:
1) Bántapénzű készpénzben vagy ovadékképes értékpapirokban
az irodai szerekre nézve 300 frt, a tűzfára 300 frt, a könyvkötői
munkákra 10 frt kívánatlik.
2) Az irodai szerek a kijelölt s a törvénzszéki elnöki irodában
hivatalos órák alatt mindenkor megtekinthető mintáknak megfelelő minő-
ségben szállítandók.
3) A szóbeli árlejtési tárgyalás megtartása után a zárt ajánlatok
vétetnek bírálat alá s ennek befejezte után a legutányosabb ajánlat-
tevővel fog a szerződés megkötötteni.
4) Az árlejtésen teendő ígéretek vállalkozókra azonnal kötelezők.
5) A vállalattal járó befeljeztéseket s illetéket vállalkozó tár-
tozik viselni.
6) A szóbeli tárgyalás befejezte s az írásbeli ajánlatok felbon-
tása után, akár írásban, akár szóval tett ajánlat figyelembe nem vétik,
valamint nem vétetik figyelembe az oly ajánlat szer, mely nem
a törvénzszéki elnöki irodában letett minőségű irodai szerek szállítá-
sára tétetik.
Végül megjegyeztetik, hogy a netalan szükségese további felvilá-
gosítások az elnöki irodában hivatalos órák alatt megszereshetők.
Kelt Kecskeméten, 1884. évi augusztus 15-én.
Gáll Ferencz,
elnök.
154 (1-1)

**Pacsu Gyergely örökösei tulaj-
donához tartozó 2-ik tizedben 7-ik
szám alatt levő ház, Szarkás
és Ballószegben levő erdők,
öreghegyi szőlő s veteményes
föld szabadkézből örökáron eladó; —
esetleg a ház folyó évi november
1-től kezdve bérbeadható.
Értesítést ad
Pacsu Mihály
ügyvéd.
147 (0-3)**